

□□□ Bir olaya kaç farklı gözlükle bakabiliriz? Ya da kaç kişinin olaya bakışını içselleştirip, kaç argüman ortaya koyabiliriz? Ya da içimizdeki kaç sese kulak kabartabiliriz? Doğruları göreceli kılmaz mı böyle bir bakış açısı? Daha büyük çıkmazlar mı hazırlar olayın çözümünde ? □ Yoksa gerçekten mutlak doğruya ulaştırabilir mi?... Postmodern bir□ algılamanın zihnimizde yarattığı karmaşayla ideal olana kavuşmamız mümkün mü?

□□□ Acının tanımını yapamayız.□ Yaptığımız tanım, askıda kalır ve muğlaktır. Çünkü acı, anlatılmaz yaşanır.□ Bir şehit annesinin oğlunun cenazesinin başında hissettiklerini içselleştirmeye çalışıyorum. Acı...Nasıl bir acı? Anlatılamayan, hani 'evlat acısı gibi çöktü yüreğime' deyiminin 'gibi'si olmayan acı. Büyük bir acının tarifinde 'gibi' yi kullanıyorsak, 'gibi'siz nasıl algılanır bu acı?

□□ Teröre postmodern bir bakış açısı geliştirebilir misiniz? Yanlış olan olguların haklı nedenlerini bulmak mümkün mü? Canı yananla canı yakan arasında nedenler oluşturup terazinin eşit kefelerinden her ikisine pozitif ışınlarımızı yansıtabilir miyiz? Haklar, adalet

ve beklentiler ,bir çıkar kavgasının içinde akla karayı gri yapmaz. Bu dünyanın akı ve karası olmalı. Tercihlerimiz aydınlıklarda olmalı ki flu bir bulutun içinde kaybolmamalı.

Ömer Seyfettin'in 'Beyaz Lale' sini ya okumamış ya da anlayamamış bir topluluğu postmodern bir bakışla ne kadar çözebilirsiniz? Sevmiyorum grileri, sevemedim elimde değil..

Bir tarafta Haçlı Seferleri zihniyetiyle sinsi ve acımasız bir çarkın içinde kafamızı oradan oraya vururken, bir tarafta yıllardır bölme / parçalama planlarını alakasız bir 'Kürt' söylemiyle devam ettiren bir terör örgütünün sancılarını yaşarken, bir de bunlarla uğraşiyor olmamız gerçekten abesle iştigal.

Şimdi hangi birini anlamaya çalışalım? Osmanlı'nın intikamını asırlardır alamamış Haçlı zihniyetine 'Adamlar haklı Osmanlıdan çok çekmişler' mi diyelim? ' Büyük balık küçük balığı yutar ne yapalım?' deyip kaderimize razı mı olalım? Mustafa Kemal ATATÜRK'ü , silah arkadaşlarını ve Kuvayi Milliye ruhunu; Sevr ve Lozan anlaşmalarının arasındaki derin ve tüyler ürperten farkı görmemezlikten mi gelelim? Kısacası Sevr Anlaşmasına geri mi dönelim?

Amerika Birleşik Devletleri gibi bünyesinde kaç milletten insanı tek bir bayrak altında barındıran bir dünya ülkesi varken Terör örgütünün malayani 'Kürt' söylemlerine mi inanalım? Doğusundan batısına kaynaşmış, tek vücut olmuş, devletin her kademesinde görev almış, kanunlar önünde eşit, bu topraklar için şehit olmuş hangi 'Kürt' – kandırılmadığı, tehdit edilmediği sürece- bu masala inanır? Bunun grisi olur mu? Gün gibi aşikar olanı flu bir boyaya batırılmış fırçayla boyamak isteyenler karşısında susmak hangi insanlığa sığar?

'Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır.' söylemine rağmen- sahih bir hadis olup olmadığı konusunda halen tartışılan bir konu olduğu için, söylemine diyorum ki ister hadis olsun ister kelam-ı kibar değişmez- halen gelişen olaylar karşısında bir kişinin ağzından çıkacak söze göre hareket etme meylinde olan, papağan gibi o ne derse onu söyleyen bir güruhun sessiz ve itaatkar gölgesi mi olacağız? Allah haksızlığı sevmez. Haksızlık karşısında her zaman mazlumun yanında olduğunu ifade eder. İnanç, haksızlığa boyun eğmeyi ve kaderine razı olmayı değil, mücadele etmeyi ve haklı mücadelemizi verirken Allah'a güvenmeyi emreder.

Postmodernizm ve Terör

Hilal Dolunay tarafından yazıldı.

Cuma, 21 Ekim 2011 10:34 - Son Güncelleme Çarşamba, 02 Nisan 2014 16:09

☐☐☐ **Yok başka yanıım! Benim postmodern olmam mümkün değil. Benden ümidi kesin...**

21.10.2011